III Niedziela okresu zwykłego (B)

Tekst Ewangelii (*Mk* 1,14-20): Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

«Nawracajcie si? i wierzcie w Ewangeli?!»

Rev. D. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Kościół zachęca nas do nawrócenia się i za Jezusem, mówi nam: «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (Mk 1,15). Dlatego będzie trzeba posłuchać Jezusa Chrystusa, korygując i ulepszając to co konieczne.

Wszystkie działania ludzkie łączą się z odwiecznym planem Boga wobec nas i z powołaniem do słuchania Jezusa, naśladowania Go we wszystkim i dla wszystkiego i głoszenia Jego Słowa, tak jak czynili to pierwsi uczniowie, tak jak czyniły miliony osób i staramy się czynić my.

Teraz jest okazja, aby znaleźć Boga w Jezusie Chrystusie; teraz jest czas w naszym życiu, który łączy się ze szczęśliwą lub nieszczęśliwą wiecznością; teraz jest czas, który daje nam Bóg na spotkanie z Nim, aby żyć jak Jego dzieci i sprawiać, by codzienne wydarzenia miały boski wymiar, który Jezus Chrystus Swoim życiem w czasie im nadał.

Nie możemy przepuścić tej okazji!: to życie krótsze czy dłuższe w czasie, ale zawsze krótkie, «przemija bowiem postać tego świata» (1 Kor 7,31). Potem, wieczność z Bogiem i Jego wiernymi w pełni życia i szczęścia, lub z dala od Boga, z niewiernymi, w całkowitym nieszczęściu.

Tak więc, godziny, dni, miesiące i lata, nie są aby je marnować czy zainstalować się i przeżyć niezauważalnie w sterylnym “byle do przodu”. Są, aby je przeżyć —tu i teraz— co Jezus głosił w zbawczej Ewangelii: żyć w Bogu, kochając wszystkich i wszystko. I tak ci, którzy kochali —Maryja, Matka Boga i nasza Matka; święci, którzy byli wierni do końca ziemskiego życia— mogli usłyszeć: «Dobrze, sługo dobry i wierny (...): wejdź do radości twego Pana!» (Mt 25,23).

Nawróćmy się! Warto!: pokochamy i od tej pory będziemy szczęśliwi.